info@payamdaily.ir
نخستین روزنامه صبح البرز
پیام آشنا
شماره ۲۶۶۶
چهارشنبه / ۲۱ آذر / ۱۴۰۳
۹ / جمادی الثانیه / ۱۴۴۶
11 / December / 2024

صاحب امتیاز: موسسه همگامان اندیشه زمان
مدیرمسئول: محمود حیدری سردبیر: باهره حیدری
نشانی: کرج، بلوار تعاون، خیابان فرهنگ، جنب کانون کارشناسان رسمی دادگستری
تلفن: ۳۲۵۳۳۸۳۸-۳۲۵۴۴۴۴۳-۰۲۶-فکس: ۳۲۵۳۰۱۰۱
امتیاز در طرح ارزیابی کیفی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی: ۶۷/۸۰
چاپ: کارگر

امروز با حافظ

درویش را نباشد برگ سرای سلطان
ماییم و کهنه دلقی کآتش در آن توان زد
اهلِ نظـر دو عـالم در یک نظر ببازند
عشق است و داوِ اول بر نقدِ جان توان زد

از مرغ بند بر پا پرواز چند خواهی
بگشـای رشـته تا پر بر لامکان توان زد

غبار همدانی

اوقات شرعی

اذان صبح	طلوع آفتاب	اذان ظهر	غروب آفتاب	اذان مغرب
۰۵:۳۵	۰۷:۰۶	۱۲:۰۰	۱۶:۵۲	۱۷:۱۳

فقط علف‌های هرز می‌توانند بدون تلاش و سخت کوشی رشد کنند...

گوردون بی. هینکلی

اشاره

میراث یک فاجعه

در زمین‌های متروکه اطراف سـایت هسته‌ای چرنوبیل چیزی غیرمنتظره در جریان اسـت. درمیان ساختمان‌های در حال تخریب و تشعشعات طولانی مدت ناشی از فاجعه چرنوبیل سگ‌ها نه‌تنها زنده مانده‌اند، بلکه به‌سرعت در حال رشد هستند.

به گزارش پیام آشنا به نقل از جام جم، در زمین‌های متروکه اطراف سایت هسته‌ای چرنوبیل چیزی غیرمنتظره در جریان اسـت. درمیان سـاختمان‌های در حال تخریب و تشعشعات طولانی مدت ناشی از فاجعه چرنوبیل سگ‌ها نه‌تنها زنده مانده‌اند، بلکه به‌سرعت در حال رشد هستند.

این جوامع سگ‌سانان به دانشمندان نگاهی اجمالی، اما منحصر به‌فرد از چگونگی سازگاری حیات و بقا در یکی از خصمانه‌ترین محیط‌های روی زمین ارائه می‌دهند. این نخستین‌بار است که دانشمندان به بررسی ساختار ژنتیکی سگ‌های ولگرد ساکن نزدیک نیروگاه هسته‌ای چرنوبیل پرداخته‌اند.

دکتر نورمن جی کلیمن، سرپرست تیم تحقیق اظهار کرد: «به نحوی، دو جمعیت کوچک از سگ‌ها توانسته‌اند در این محیط بسیار سمی زنده بمانند.» تیم دکتر کلیمن تفاوت‌های ژنتیکی قابل‌توجهی را بین این دو گروه از سگ‌ها کشف کردند. یک گروه در نزدیکی راکتورهای سابق چرنوبیل پرسه می‌زنند، در حالی که گروه دیگر در فاصله ۱۶ کیلومتری آن و در شهر چرنوبیل زندگی می‌کنند. یافته‌ها نشان می‌دهد که این دو جمعیت از یکدیگر متمایز هستند و به‌ندرت با هم آمیخته می‌شوند.

دکتر کلیمن توضیح داد: «علاوه بر طبقه‌بندی پویایی جمعیت در این سگ‌ها در هر دو مکان، ما اولین گام‌ها را برای درک این‌که قـرار گرفتن مزمن در معرض خطرات محیطی متعدد ممکن است بر این گروه‌ها تأثیر بگذارد، برداشتیم.» سگ‌های چرنوبیل بخشی دلخراش از میراث این فاجعه هستند. پس از انفجار اتمی در سال ۱۹۸۶، زمانی که ساکنان منطقه را تخلیه کردند، مجبور شدند حیوانات خانگی خود را آنجا رها کنند. سگ‌هایی که اکنون در چرنوبیل پرسه می‌زنند نوادگان آن حیوانات رها شده، هستند. این سـگ‌ها با زندگی در محیط‌های خشن و پرتوزا و تحمل زمستان‌های شـدید، غذای محدود و تشعشعات طولانی مدت زنده مانده‌اند و با محیط سازگار شدند. آنها در اطراف روستاهای متروکه و نزدیک نیروگاه هسته‌ای چرنوبیل زندگی می‌کنند و اغلب به پسماند غذای کارگران و بازدیدکنندگان متکی هستند. بسـیاری از این سـگ‌ها گروه‌هایی برای محافظت و همراهی یکدیگر تشکیل داده‌اند، در حالی که برخی به‌طرز شگفت‌آوری با انسان‌ها، به‌ویژه کارگران و دانشمندانی که هنوز در منطقه فعالیت می‌کنند، پیوند خورده‌اند. تلاش‌ها برای کمک به این سگ‌ها در طول سال‌ها افزایش یافته و سازمان‌هایی برای ارائه خدماتی چون واکسیناسیون، مراقبت‌های پزشکی و حتی برنامه‌های واگذاری برای دادن فرصتی برای زندگی جدید در خارج از منطقه به برخی از آنها وارد عمل شده‌اند. به گفته دکتر متیو برین از ایالت NC، سؤال اساسی در اینجا این است: «آیا یک فاجعه زیست‌محیطی به این بزرگی تأثیر ژنتیکی بر زندگی در منطقه دارد؟»

با تجزیه و تحلیل DNA سگ‌ها، این تیم ۳۹۱ نشانگر دورتر را در ژنوم آنها شناسـایی کردند که بین دو گروه متفاوت بود. برخی از این نشانگرها به ژن‌های مرتبط با ترمیم ژنتیکی اشاره می‌کنند که به‌طور خاص پس از قرار گرفتن در معرض مشابه آنچه که سگ‌ها در چرنوبیل تجربه کردند، ترمیم یافته‌اند. باوجود این یافته‌های جذاب، محققان هشدار می‌دهند که هنوز چیزهای زیادی در مورد سگ‌های چرنوبیل ناشناخته است و در این مرحله نمی‌توان با اطمینان گفت که هرگونه تغییر ژنتیکی در پاسخ به مواجهه‌های چند نسلی بوده است.

مگان دیلیون، نویسـنده اصلی این مقاله می‌گوید: «سؤالی که اکنون باید به آن پاسـخ دهیم این اسـت که چرا تفاوت‌های ژنتیکی قابل‌توجهی بین دو جمعیت سگ وجود دارد؟ آیا این تفاوت‌ها فقط به‌دلیل رانش ژنتیکی است یا به‌دلیل استرس‌های محیطی منحصر به‌فرد در هر مکان رخ داده است؟» این پژوهش پیامدهای گسترده‌تر و فراتر از دنیای سگ‌ها دارد، زیرا سگ‌ها گونه‌ای نگهبان هستند که چیزهای زیادی درباره سلامت انسان به ما می‌آموزند با بررسـی این‌کـه آیا تغییرات ژنتیکی که در این سـگ‌ها تشخیص داده شـده، پاسخ ژنوم سگ‌ها به مواجهه با محیط پیرامونی است یا نه، ممکن است بتوانیم بفهمیم که سـگ‌ها چگونه در چنین محیط خصمانه‌ای زنده مانده‌اند.» برین نتیجه گرفت که ممکن است حیوان یا انسان مواجهه‌های مشابهی را تجربه کنند. با گذشت ۳۷ سال از فاجعه چرنوبیل، خطرات ناشی از تشعشعات هنوز از بین نرفته است. نیمه عمر تقریبا ۳۰ سـاله ایزوتوپ‌های رادیویی ماندگار به این معناست که خطر قرار گرفتن در معرض پرتوها هنوز بسیار جدی است. تشعشعات تنها نگرانی در منطقه ممنوعه چرنوبیل نیست. این منطقه آلوده به مواد شیمیایی، فلزات سمی، آفت‌کش‌ها و ترکیبات آلی است که از سـال‌ها تلاش‌های پاکسازی و زیرساخت‌های فرسوده باقی مانده است.

دکتر کلیمن هشدار داد: «وقتی پرتوها با یک مخلوط شیمیایی سمی پیچیده و نامشخص ترکیب می‌شوند، نگرانی‌های بسیار جدی برای سلامت هزاران نفری که به کار در این منطقه محروم ادامه می‌دهند، ایجاد می‌کنند. یافتن تأثیرات ژنتیکی و سلامتی قرار گرفتن در سگ‌ها، درک گسترده‌تر ما را از این که چگونه این نوع خطرات زیست‌محیطی می‌توانند بر انسان‌ها تأثیر بگذارند و بهترین روش برای کاهش خطرات سلامتی، تقویت می‌کند.»

تیم تحقیقاتی قصد دارد به کار خود ادامه دهد و امیدوار است که اسرار ژنتیکی بیشتری را که توسط این سگ‌های انعطاف‌پذیر نگهداری می‌شود، کشف کند. یافته‌های آنها می‌تواند راه را برای بینش‌های جدید در مورد سـازگاری ژنتیکی در محیط‌های سخت هموار کند. به‌طور خلاصه داستان سگ‌های چرنوبیل گواهی بر انعطاف‌پذیری زندگی است. این جانوران در مکانی که غیرقابل سکونت تلقی می‌شود، وجود خود را ایجاد کرده‌اند. زندگی آنها سـؤالات قابل تأملی را مطرح می‌کند: چگونه موجودات زنده با چنین شرایط خصمانه‌ای سازگار می‌شوند؟ از زنده‌ماندن آنها چه چیزی می‌توانیم یاد بگیریم؟ بقای آنها فرصتی منحصر به‌فرد برای درک تأثیرات ژنتیکی بلایای زیست‌محیطی ارائه می‌دهد و به‌طور بالقوه به ما یاد می‌دهد که چگونه از حیات‌وحش و خودمان در مواجهه با چالش‌های مشابه محافظت کنیم.

گزارش روز

بازی مرکب

بهانه اسرائیل برای اشغال بیشتر سوریه در این روزها، ایجاد منطقه‌ای حائل با جولان بود همان بهانه‌ای که به‌وسیله آن چندین سال است جولان را اشغال کرده‌اند.

به گزارش پیام آشـنا به نقل از خراسان، یک شـنبه‌ای که گذشـت کمتر کسی بود که از پیشـروی تحریرالشـام و سقوط دولت بشـار اسـد بی‌اطلاع باشـد. موضوعی که نه‌تنها سوریه و منطقه غرب آسیا بلکه تمام مناسبات بین‌المللی را حتی تا اروپا و آمریکا، متأثر می‌کند. اما همزمان با این رویداد مهم و تکان‌دهنده، خبر دیگری به گوش می‌رسید که اهمیت آن، هم پای اهمیت سقوط دولت اسد بود. همزمان با اشغال منطقه حائل در «جولان» توسط صهیونیست‌ها، حملات هوایی آمریکا به سوریه نیز شدت گرفته است.

سنتکام خبر داد که آمریکا بیش از ۷۵ نقطه در سوریه را هدف قرار داده است. هرچند آمریکا ادعا می‌کند این حملات هوایی به اردوگاه‌ها و عوامل داعش در مرکز سوریه انجام شده است. از سوی دیگر تاکنون ارتش رژیم صهیونیستی ۱۲ کیلومتر در خاک سوریه پیشروی زمینی داشته، خاک سوریه را اشغال کرده و در آسمان نیز بـدون دفاع به حملات مسـتمر هوایی می پردازد. اشغال سـوریه توسط ارتش رژیم صهیونیستی نیز به سـال ۱۹۶۷ بازمی‌گردد. بعد از جنگ میان اسرائیل و برخی کشورهای عربی در این سـال که به «جنگ شش‌روزه» شناخته می‌شود، رژیم صهیونیستی منطقه‌ای هم‌مرز با سوریه به نام «بلندی‌های جولان» را اشغال کرد. فاصله جولان تا دمشق، حدود ۶۰ کیلومتر است، به گونه‌ای که از بالای بلندی‌های این منطقه، می‌توان پایتخت سوریه را به‌راحتی رصد کرد. از آن زمان تاکنون، اسرائیل از منطقه جولان برای رصد نظامی - امنیتی سوریه و حتی فراتر از آن، اسـتفاده می‌کند. از طرفی دیگر، جولان منطقه‌ای راهبردی برای سوریه بود و از آن جا می‌توانست سرزمین‌های اشغالی را هدف قرار دهد. همچنین این منطقه، محل مناسبی برای تامین آب اسـرائیل است. به‌ویژه آن که اسرائیل دهه‌هاست با بحران آب دست‌وپنجه نرم می‌کند. دریاچه طبریه بخشی از مرز اسرائیل و سوریه محسوب می‌شود که اشغال جولان موجب شد تا اسرائیل کنترل این دریاچه مهم را در دست داشته باشد. از دست دادن جولان علاوه بر کوتاهی دست اسرائیل از رصد نظامی - امنیتی منطقه، باعث از دست رفتن منبع اصلی آب آشـامیدنی این رژیم می‌گردد. در سـال ۱۹۸۱ اسرائیل خود را مالک جولان اعلام کرد و در سال ۲۰۱۹، رئیس‌جمهور آمریکا اشغال جولان توسط اسرائیل را به رسمیت شناخت. این موضوع، حتی واکنش انگلستان را که خود پایه‌گذار اسرائیل بود به همراه داشت و نشان داد اشغالگری اسرائیل صرفا به فلسطین محدود نمی‌شـود. به‌هرحال در مجامع بین‌المللی، جولان بخشی از سوریه تعریف می‌شود و آن را بخشی از اسرائیل نمی‌شناسند. از سال ۱۹۶۷ تاکنون، اشغال سوریه توسط اسرائیل به همان منطقه جولان محدود نماند.

در بحران پیشـین سـوریه، تروریست‌های تکفیری و داعش که در جنگ با دولت سوریه آسیب می‌دیدند، در بیمارستان‌های اسرائیل واقع در جولان درمان می‌شـدند. با وجود این، حتی در اوج جنگ و تنش سال‌های ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۸ و با وجود ضعف شـدید دولت و ارتش بشار اسـد در سال‌های اخیر، صهیونیست‌ها نتوانستند در اشغال سـوریه پیشروی کنند اما به‌محض اعلام قطعی سـقوط دولت اسد، تانک‌های اسرائیل، اشغال سوریه را آغاز کردند و حملات توپخانه‌ای صهیونیست‌ها در استان قنیطره مشاهده شد. بهانه اسرائیل برای اشغال بیشتر سـوریه در این روزها، ایجاد منطقه‌ای حائل با جولان بود. همان بهانه‌ای که به‌وسیله آن چندین سال است جولان را اشغال کرده‌اند. اسرائیل در حال حاضر به اشغال سوریه ادامه می‌دهد و کنترل منطقه جبل‌الشیخ را به دست گرفته است. ارتش اسرائیل حتی حومه دمشق را هدف قرار داد. این عملیات شامل حمله‌های هوایی نیز می‌شود. با توجه به سـابقه رژیم صهیونیستی در اشغالگری و تعامل با سوریه، به نظر می‌رسد حملات اسرائیل در پی سقوط دولت اسد، ادامه‌دار باشد و صرفا به یک منطقه حائل محدود نشود.

دیدگاه

مطالبه به حق یا فشارِ ناحق؟!

وعده صادق و عملیات های نظامی جای مطالبه و ماجراهایی از این دسـت است؟ در فضای مجازی به نام های گوناگون کلی حرف طرح می شـود در این حوزه. کلی پست می گذارند. از متن تا تصویر. حرفشان هم "مطالبه وعده صادق ۳" است. وقتی علت ماجرا را می پرسیم، می گویند ما باید مطالبه کنیم تا مسئولان پای کار بیایند!

به گزارش پیام آشنا به نقل از الف، وعده صادق و عملیات‌های نظامـی جای مطالبه و ماجراهایی از این دست اسـت؟ در فضای مجازی به نام‌های گوناگون کلی حرف طرح می شـود در این حوزه. کلی پست می گذارند. از متن تا تصویر. حرفشان هم "مطالبه وعده صادق ۳" است. وقتی علت ماجرا را می پرسـیم، می گویند ما باید مطالبه کنیم تا مسئولان پای کار بیایند!

تعجب می کنم. مطالبـه؟ از کی؟ از چی؟ با کدام منطق؟ واقعا فکری پشت این انگاره ذهنی هست؟ گاهی که احسـاس می کنم طـرف وزنی دارد و خلوص نیتی، جواب می‌دهـم. در جواب عزیزی گرانقدر، این جمله مهم و راهبردی رهبر انقلاب را می گذارم که به صراحت فرمودند: «در انجام وظیفه نه تعلل می‌کنیم و نه شـتاب زده می‌شویم.» این برهان قاطع است برای تنظیم کنش‌ها و واکنش‌ها با تراز تعریف شـده فرمانده کل قوا. قرار نیست به اسم انقلابیگری فشار بیاوریم که تدبیر نظام گرفتار این دوگانه شـود. برایش می نویسم که بر اساس گفته مسئولان، قطعا وعده صادق ۳ انجام خواهد شد بعون الله تعالی. اما در زمان خود.

گاه مطالبات می‌تواند قوه تصمیم گیر نظام را تحت فشار قرار دهد. او مثل دیگر هم‌باورانش، می‌خواهند علامت سوال را به سـمت دولت بچرخانند. انگار مطالبه از پزشـکیان اسـت. این را در پلتفرم‌های متعدد می شـود دید. ذیل پروفایل‌های واقعی و بیشتر جعلی هم این مسئله مطرح می شود. انگار مـی خواهند بار را بر دوش دولـت بگذارند. برای تبیین ماجرا برایش می‌نویسم در مسئله سوریه یا پاسخ نظامی به رژیم جعلی، قطعا روسای جمهور محور نیستند که با تغییر افراد رویکرد کلان تفاوت کند. اگر براساس تحلیل خطا، مسئولیت شرایط امروز دمشـق را به خواهند به حسـاب پزشکیان بگذارند، ناگزیر باید موفقیت درهم شکستن داعش و جریانـات تکفیری در سـال‌های پیش را هم به حساب روحانی بنویسند. نمی شود آن توفیق را بی رابطه با دولت دانست و شرایط به هم ریخته امروز را به حساب دولت ایران نوشت. اگر آن را می پذیرند این را هم حق دارند از چشم دولت ببینند اما چنین نیست. نه به دولت که به حاکمیت ایران هم شرایط امروز ربط چندانی ندارد.

ما در سـال‌های طولانی، حق مطلـب را با درهم کوبیدن جریانات تکفیری ادا کردیم. خود سوری‌ها بایـد زمان را قدر می‌دانسـتند و با تقویت خود و اصلاح رابطه با تمامی سوری‌ها، اقتداری ایجاد می کردند که کسی به آنان چپ نگاه نکند. قرار نیست بار نجنگیدن ارتش سـوریه را ما به دوش کشیم. جمهوری اسلامی، دسـت افراد را می گیرد برای دفاع از خود اما قرار نیست به جای آنان راه هم برود.

همه چیز حساب و کتاب دارد. نظام هم حواسش هست که چه باید بکند هم در معرکه‌های گوناگون و هم در برابر جنایات صهیونیست‌ها. فراموش نکرده است که بخواهند برخی گروه‌ها یادآور شوند. درست به یاد دارد و دقیق هم برنامه ریزی می کند تا نه در قاعده بازی حریف بلکه در صفحه ای که خود تدبیر می کند جواب خواهد داد.

وعده صادق ۳، به موقع انجام خواهد شـد تا بازی را و نتیجه را تغییر دهد. کاری نکنیم که فشـار بر مسئولان معنا شـود آن هم از نوعی که کشاندن کشـور به زمین بازی دشمن باشـد. هوشیاری و عقلانیت ایرانی را نمایندگی کنیم. انقلابی گری را با فهم درسـت در منهج رهبر انقلاب پی بگیریم. شـرایط را از نو فهم کنیم با در نظر داشـت همه مسـائل اقدام کنیم. نه بگذاریم ما را به شـتاب بکشانند و نه اجازه دهیم سرعت گیر سر راه ایجاد شود. به قوه تصمیم گیر نظام اعتماد کنیم.

غلامرضا بنی اسدی

مکث

پیش از اشتراک گذاری تصاویر با نمک فرزندتان این مطلب را بخوانید!

نکته ظریف‌تر اینکه وقتی ما اطلاعات و مطالبی را در مورد فرزندان خود به صورت برخط به اشـتراک می‌گذاریـم در واقـع بی‌خیـال نقـش تربیتی و فرزندپروری خودمان شده و فرصت ارزشمند آموزش «رعایت حقوق دیگران» را از دست می‌دهیم. آن‌ها را در تصمیم‌گیری برای انتشار تصاویرشان مشارکت نمی‌دهیم و بدتر اینکه حریم خصوصی‌شـان را به اشتراک می‌گذاریم و به آن‌ها یاد می‌دهیم رعایت حریم خصوصی افراد اصلا مهم نیست!

به گزارش پیام آشنا به نقل از قدس، در فرایند دوست‌نداشتنی «اینترنتی‌زندگی»، یکی از آسیب‌ها و افراط‌ها، سندرم «اشتراک‌گذاری بی‌حساب و کتاب» است. حالا این آسیب برای خودش شاخ و برگ‌های زیادی هم دارد. انتشـار بی‌رویه تصاویر کودکان در شبکه‌های اجتماعی یکی از این شاخ و برگ‌هاست که احتمالاً خود شما هم ممکن است سبز شدن و جوانـه زدنش را توی زندگی و رفتارهای روزمره‌تان دیده‌باشید.

از قافله عقب نمانید

اگر محور کلی این مطلب «مهارت‌های والدگری» یا همان فوت‌وفن پدر-مادری کردن باشد، ناچار باید درباره فوت‌وفـن تربیت فرزندان در عصر دیجیتال حرف بزنیم. از ویژگی‌های عصر دیجیتال این است که رسانه‌های اجتماعی، تلفن‌های هوشمند، هوش مصنوعی و... خیلی سـریع‌تر از فرزندان ما تغییر و رشد می‌کنند. جوری که تا کلاهمان را بچرخانیم، می‌بینیم از این قافله تغییـر و تحول جا مانده‌ایم. بالطبع پـدر و مادرهای جامانده، کمتر اطلاعاتی از مهارت‌های فرزندپروری دیجیتال خواهند داشـت و برایشـان روشن نیست که چگونه از فناوری‌های دائم‌الرشـد امروزی به شـکلی مفید و ایمن برای تربیت و رشـد دادن فرزندانشـان استفاده کنند. خانم «استیسی استاینبرگ» استاد حقوق و مدیر مرکـز «کودک و خانواده» در دانشـگاه فلوریدا در مطلبی که «عصرایران» آن را منتشـر کرده ضمن توضیح درباره پدیده اشتراک‌گذاری بی‌رویه تصاویر کـودکان، توصیه‌ها و پیشـنهادهای جالبی را هم مطرح کرده اسـت. اشتراک‌گذاری شبکه‌ای یعنی وقتی والدیـن در مورد فرزندان خـود در خارج از دایره خانواده صحبت می‌کنند مانند یک پست در شبکه‌های اجتماعی به همراه یک عکس، یک پست در وبلاگ در مورد فرزندشـان، یک ویدئو از طریق یک بسـتر پیام‌رسانی مانند واتسـاپ و... . برای به اشتراک گذاشتن تصویر کودکان باید به دو موضوع اساسی فکر کنیم. نخستین مورد آسیب ملموسی است که بچه‌ها می‌توانند در هنگام اشتراک‌گذاری برخط والدین تجربه کنند. برای مثال، بزرگسالانی هستند که ممکن است بخواهند به دلیل محتوایی که به صورت برخط دیده‌اند با فرزندان شما ارتباط برقرار کنند یا حتی به آن‌ها آسـیب برسانند. البته در برخی از کشورها، کارشناسان بازاریابی اطلاعات وجود دارند که براساس اطلاعاتی که ما به اشتراک می‌گذاریم، پرونده‌های دیجیتالی در مورد فرزندانمان ایجاد می‌کنند و بعد می‌توانند با بهره‌گیری از تصاویر و اطلاعاتی که ما هر روز منتشر می‌کنیم مشکلات سلامتی کودکان را پیش‌بینی کنند اما در کنار این مزیت، مشکل تصاویر جعلی هم وجود دارد. یعنی با دستکاری تصاویر کودکان ما، محتوایی خجالت‌آور، مخرب و ناشایست تولید می‌شود که می‌تواند آسیب زیادی برای ما و اعضای خانواده‌مان ایجاد کند.

رعایت حریم خصوصی

نکته ظریف‌تر اینکه وقتی ما اطلاعات و مطالبی را در مورد فرزندان خود به صورت برخط به اشـتراک می‌گذاریـم در واقـع بی‌خیـال نقـش تربیتی و فرزندپروری خودمان شده و فرصت ارزشمند آموزش «رعایت حقوق دیگران» را از دست می‌دهیم. آن‌ها را در تصمیم‌گیری برای انتشار تصاویرشان مشارکت نمی‌دهیم و بدتر اینکه حریم خصوصی‌شـان را به اشتراک می‌گذاریم و به آن‌ها یاد می‌دهیم رعایت حریم خصوصـی افراد اصلا مهم نیسـت! در این صورت چطور امیدوار باشیم وقتی فرزندان ما به سنی رسیدند که می‌توانند از شبکه‌های مجازی استفاده کنند، به حریم خصوصی مـا بزرگ‌ترها و دیگران احترام گذاشته و هر تصویری را بدون اجازه منتشر نکنند؟ ممکن اسـت بگویید آن‌ها فعلاً کودک‌اند! بالاخره کودکان هم دوست دارند مهم به نظر بیایند و ممکن اسـت هرگز راضی نباشند شما تصویری نیمه‌برهنه از آن‌ها را در حالی که دسـت پدربزرگ یا مادربزرگ را گرفته‌اند اشتراک‌گذاری کنید. بچه‌ها ممکن است نتوانند منظورشان را بیان کنند ولی واقعاً خیلی از مسائلی که برای ما بزرگ‌ترها بی‌اهمیت به نظر می‌رسد ممکن است برای آن‌ها اهمیت داشته باشد. به این فکر کنید که شاید اگر آن‌ها می‌توانستند درباره احساساتشان گفت‌وگو کنند، نظر مخالفی را ابراز و مخالفت می‌کردند. اگر بلافاصله پس از یک اتفاق و خلق موقعیت جالب، شروع به اشتراک‌گذاری تصاویر کودکانمان کنیم، شـاید فرزندمان تجربه کودکی درک آن رویداد یا حس خوش را از دسـت بدهد. بنابراین بهتر است وقتی با بچه‌هایمان هستیم، از وسایل دیجیتال دور بمانیم و فقط به تجربه کردن زندگی و لحظات شیرینش فکر کنیم.

مسئولان هم رسیدگی کنند

اگر دچار سندرم اشتراک‌گذاری بی‌رویه هستید برای درمانش نخسـتین قدم این است که از وسوسه به اشتراک گذاشتن اطلاعات بیش از حد شخصی در مورد فرزندان خودداری کنید به‌خصوص اگر آن‌ها را بانمک و بامزه می‌دانید. به این فکر کنید این اطلاعات و تصاویر بامزه ممکن است از نگاه دیگران، فرزند شما را در موقعیت آسیب‌پذیر نشـان دهد یا تصاویر و اطلاعات خیلی خیلی خصوصی به حساب آید.

این هم مهم است که سعی کنید دیدگاه فرزندتان را درباره تصاویر و عکس‌ها بدانید. والدین هرگز نباید تصاویـر فرزندان خود را در هر حالتی که لباس به تن ندارند به اشتراک بگذارند، زیرا متأسفانه کاربران اینترنتی فریبکار و خلافکاری وجود دارند که ممکن است از این تصاویر برای مقاصد و اهداف نادرست و بد اسـتفاده کنند. والدین همچنین می‌توانند با فرزندان خود در مورد آنچه به اشتراک می‌گذارند و روندی که طی می‌کنند صحبت کنند تا تصمیم بگیرند آیا این مطلب برای اشتراک‌گذاری مناسب است یا خیر. صحبت کردن و مشورت با فرزندمان دربـاره چگونگی به اشـتراک‌گذاری تصاویر، یک فرصت ارزشـمند یادگیری برای او اسـت. البته همه مسـئولیت‌ها به عهده والدین نیست. خیلی از اقدام‌های حمایتی و مسـائل مربوط به مراقبت از کودکان بر عهده سیاسـت‌گذاران است و آن‌ها موظف‌اند بسترهای دیجیتالی و فضاهای امن‌تری برای خانواده‌ها ایجاد کنند.

درنهایـت اینکه با فرض رعایت همه جوانب، بازهم اشتراک‌گذاری تصاویر کودکان هرگز نمی‌تواند ۱۰۰ درصد ایمن باشد. همیشه باید میان خطرات و آنچه والدین به عنوان مزایای به اشـتراک‌گذاری تصاویر برداشت می‌کنند تعادل برقرار کرد. خانواده‌هایی که قصد دارند درباره فرزندان خود تصاویر و اطلاعاتی را به اشتراک بگذارند، باید مخاطبان را هم رصد کرده و درست بشناسند. بدانند انتشار چه مقدار اطلاعات با چه ویژگی‌هایی می‌تواند بی‌خطر و بدون آسیب باشـد. مثلا اگر درباره تحصیل فرزندمان چیزی را منتشر می‌کنیم به این فکر کنیم که آیا نام بردن از اسم مدرسـه و آدرس آن، نشان دادن محیط خانه و وسـایل شخصی فرزند و... ضرورتی دارد یا نه؟ آیا فرزندمان ممکن است با انتشار این پست و این گونه اطلاعات در معرض آسیب یا حداقل شرمزدگی در مقابل همکلاسی‌هایش قرار بگیرد؟

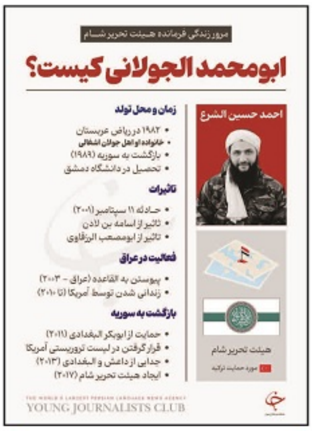

مرور زندگی فرمانده هیئت تحریر شام

ابومحمد الجولانی کیست؟

احمد حسین الشرع

زمان و محل تولد
- ۱۹۸۲ در ریاض عربستان
- خانواده او اهل جولان اشغالی
- بازگشت به سوریه (۱۹۸۹)
- تحصیل در دانشگاه دمشق

تاثیرات
- حـادثه ۱۱ سپتامبر (۲۰۰۱)
- تاثیر از اسامه بن لادن
- تاثیر از ابومصعب الزرقاوی

فعالیت در عراق
- پیوستن به القاعده (عراق - ۲۰۰۳)
- زندانی شدن توسط آمریکا (تا ۲۰۱۰)

بازگشت به سوریه
- حمایت از ابوبکر البغدادی (۲۰۱۱)
- قرار گرفتن در لیست تروریستی آمریکا
- جدایی از داعش و البغدادی (۲۰۱۳)
- ایجاد هیئت تحریر شام (۲۰۱۷)

هیئت تحریر شام
مورد حمایت ترکیه

THE WORLD'S LARGEST PERSIAN LANGUAGE NEWS AGENCY
YOUNG JOURNALISTS CLUB

برش

رازهای روانشناختی پشت اپلیکیشن‌های محبوب

مطالعات نشان می‌دهند که طراحی آیکون‌های اپلیکیشن‌ها تأثیر چشمگیری بر جلب توجه و تعامل کاربران دارد. روانشناسان بر این باورند که ظاهر جذاب و هوشمندانه این آیکون‌ها باعث می‌شود بیشتر به سمت استفاده از آن‌ها جذب شویم.

به گزارش پیام آشنا به نقل از روزیاتو، مطالعات نشان می‌دهند که طراحی آیکون‌های اپلیکیشن‌ها تأثیر چشمگیری بر جلب توجه و تعامل کاربران دارد. روانشناسـان بر این باورند که ظاهر جذاب و هوشـمندانه این آیکون‌ها باعث می‌شود بیشتر به سمت استفاده از آن‌ها جذب شویم.

به‌عنوان مثال، طراحی دایره‌ای و برجسته آیکون‌هایی مانند واتساپ و اینستاگرام حس فشار دادن یک دکمه را القا می‌کند، حسی که از کودکی به آن علاقه داریم. لوگوی جدید 𝕏 (توییتر سابق) نیز با علامت 𝕏 بزرگ خود مانند نقطه‌ای برای فرود انگشت طراحی شده است.

طراحی هدفمند برای جلب توجه بیشتر

دکتر آناستازیا دیدیوخینا، متخصص رفاه دیجیتال، معتقد است که آیکون‌های جذاب‌تر شـانس بیشتری برای جلب توجه و تعامل کاربران دارند. او می‌گوید: «شکل‌هایی مانند دایره‌ها، لبه‌های گرد یا سایه‌دار، آیکون‌ها را شبیه به دکمه می‌کنند و باعث می‌شوند کاربران بخواهند آن‌ها را لمس کنند.»

برای نمونه، آیکون فیس‌بوک با حرف "f" گرد در یک مربع حس فشردن یک دکمه را القا می‌کند. طراحی آمازون با فلش خندان خود، حس دوستانه‌ای دارد و لوگوی دوربین شکل اینسـتاگرام حس نوستالژیک استفاده از دوربین‌های پولاروید را تداعی می‌کند.

دکتر داریا ج. کاس، استاد روانشناسـی در دانشگاه ناتینگهام ترنت، باور دارد که بسـیاری از اپلیکیشن‌ها، مانند ایکس، از نمادها و آیکون‌های ساده و آشنا استفاده می‌کنند که برای کاربران قابل شناسایی هستند. او توضیح می‌دهد که اپلیکیشن‌های گوشی‌های هوشمند به‌گونه‌ای طراحی شده‌اند که بتوانند توجه کاربران را جلب کرده و برجسته شوند تا کاربران به‌راحتی با آن‌ها تعامل داشته باشند.

نفوذ فرهنگی دکمه‌ها در طراحی اپلیکیشن‌ها

تحقیقات نشـان می‌دهند علاقه به فشـردن دکمه‌ها از کودکی در ما شکل می‌گیرد. پروفسـور ریچل پلاتنیک، نظریه‌پرداز فرهنگی در دانشگاه ایندیانا بلومینگتون و نویسنده کتاب «دکمه پاور (قدرت): تاریخچه لذت و اضطراب فشار دادن»، می‌گوید دکمه‌ها نماد مصرف‌گرایی و لذت فوری هستند.

او می‌گویـد «هر چیزی که بتوان با «تنها فشـار دادن یک دکمه» انجام داد، به عنوان کاری آسـان، خودکار و دلپذیر در نظر گرفته می‌شـود و به گفته او شرکت‌هایی مانند فیس‌بوک و یوتیوب از این علاقه فرهنگی به دکمه‌ها برای جذب کاربران استفاده می‌کنند.

این طراحی‌ها باعث می‌شوند کاربران به راحتی با یک لمس ساده به خدمات و احساسات مختلف دسترسی پیدا کنند. اما این سادگی جذاب، استفاده بیش از حد از این پلتفرم‌ها را نیز تسهیل می‌کند.

تأثیر تغییرات در طراحی آیکون‌ها بر رفتار کاربران

دکتر جی اولسن، محقق دانشگاه مک گیل، می‌گوید که تغییر طراحی آیکون‌ها می‌تواند به شـکل قابل توجهی بر رفتار کاربران تأثیر بگذارد. به عنوان مثال، شرکت‌ها با آزمایش طراحی‌های مختلف در فروشگاه‌های اپلیکیشن، نسخه‌ای را که بیشترین دانلود را به همراه دارد، انتخاب می‌کنند.

این تغییرات نه تنها توجه کاربران را جلب می‌کند بلکه رفتار آن‌ها را نیز شکل می‌دهد. طراحی‌های جدید ممکن است باعث شوند کاربران به اپلیکیشن‌های خاصی بیشتر علاقه‌مند شوند یا زمان بیشتری را در آن‌ها سپری کنند.

چالش کاهش استفاده از گوشی‌های هوشمند

در حالی که طراحی‌های جذاب و هوشمندانه اپلیکیشن‌ها استفاده از آن‌ها را آسان و لذت‌بخش می‌کند، کاربران باید تعادلی بین استفاده از فناوری و سلامت روان خود ایجاد کنند.

مطالعات نشـان می‌دهند که مردم به طور متوسط بیش از ۴ ساعت در روز را صرف استفاده از گوشی‌های هوشمند خود می‌کنند. این زمان طولانی می‌تواند باعث بروز عوارضی مانند فرسودگی ذهنی شود.

کاهش زمان استفاده از گوشی می‌تواند به کاهش استرس و فرسودگی ذهنی کمک کند.

آیکون‌ها: از جذابیت بصری تا چالشی برای زندگی روزمره

در نهایت، طراحی آیکون‌های اپلیکیشن‌ها چیزی فراتر از زیبایی‌شناسی است. این طراحی‌ها با هدف جلب توجه و افزایش تعامل کاربران ساخته می‌شوند، اما استفاده بی‌رویه از آن‌ها می‌تواند تأثیرات منفی بر سلامت روان داشته باشد. ایجاد تعادل و مدیریت زمان استفاده از فناوری، راهی موثر برای بهره‌گیری از امکانات آن بدون آسیب به سلامت فردی است.

Spotify
YouTube
Facebook
Instagram
WhatsApp